

Μνήμη του οσίου Κόνωνος του εν Ισαυρία (5 Μαρτίου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, Σάββατο 5 Μαρτίου, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη των Μαρτύρων Αρχελάου, Κυρίλλου και Φωτίου, του Οσιομάρτυρος Κόνωνος, του εν Ισαυρία, του Οσίου Κόνωνος του κηπουρού, του Οσίου Μάρκου του Αθηναίου, του Αγίου **Γεωργίου του Νεομάρτυρος εκ Ραψάνης**, του Αγίου Παρθενίου Παρθενιάδη, του μάρτυρος Ευλαμπίου και του Οσίου Κόνωνος που ασκήτευσε στην περιοχή του Ακάμα στην επαρχία Πάφου.

Ο Άγιος Μάρτυρας Κόνων ο κηπουρός καταγόταν από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και έζησε κατά τα χρόνια της βασιλείας του Δεκίου (249-251 μ.Χ.). Αφού ήλθε στη χώρα της Παμφυλίας και διάλεξε μικρό τόπο, τον διαμόρφωσε σε καταπράσινο κήπο φυτεύοντας λάχανα, από τα οποία προμήθευε τον εαυτό του και τους πτωχούς ξένους που είχαν ανάγκη. Ήταν απλός ο Κόνων στο χαρακτήρα, ώστε και αυτούς ακόμα που επρόκειτο να τον συλλάβουν και να τον οδηγήσουν στον άρχοντα, για να τιμωρηθεί, επειδή ήταν Χριστιανός, όταν τον ασπάσθηκαν με περιπαικτικό τρόπο, τους ανταπέδωσε τον ασπασμό με αξιοπρέπεια. Και όταν του είπαν, ότι σε καλεί ο ηγεμόνας, αποκρίθηκε· «Γιατί; ποια ανάγκη έχει εκείνος από εμένα, και περισσότερο που είμαι Χριστιανός;». Οι στρατιώτες τον έδεσαν και τον

οδήγησαν ενώπιον του ηγεμόνος. Ἐκεῖνος τον προέτρεψε να θυσιάσει στα εἰδωλα. Ο Ἅγιος τότε εἶπε προς τον ἄρχοντα με πνευματική ανδρεία· «Μακάρι και εσύ να μπορούσες να απαρνηθεῖς τα εἰδωλα και να προσέλθεις στο Χριστό». Τότε, ο ηγεμόνας ἔδωσε εντολή να τον βασανίσουν ανελέητα.

Τα δέχθηκε όλα για την αληθινή πίστη στο Ευαγγέλιο και την αγάπη του Σωτήρος Χριστού. Ο Ἅγιος Κόνων σφράγισε τη ζωή του με το μαρτύριο του αἵματος.

Οι Ἅγιοι που τιμούμε σήμερα αποτελοῦν τεκμήριο διαχρονικό πως το Πανάγιο Πνεῦμα χαριτώνει τους μάρτυρες, τους ασκητές και εν γένει τους αγωνιστές της επίγειας ζωῆς, που διαβιούν στη σιωπή και την αγάπη του Τριαδικού Θεοῦ.

Πανηγυρίζουν ναοί του Αγίου Κόνωνα στον Ακάμα και στην Κισσόνηργα της Πάφου.

Ὁσιος Μάρκος ο ασκητής και Θαυματουργός

**Σιγάς ὁ Μᾶρκος τῷ τεθνηκότων νόμῳ,
Ἄλλ' οὐ σιγῇ δώσω σε καὶ τεθνηκότα**

Ο Ὁσιος Μάρκος ἦταν Αθηναῖος και ἔζησε τον 4ο αἰῶνα μ.Χ. Αφού ἔλαβε αξιόλογη μόρφωση, εγκατέλειψε την Αθήνα και πήγε στην Αντιόχεια, όπου μαθήτευσε κοντά στον Ἅγιο Ἰωάννη τον Χρυσόστομο (βλέπε [13 Νοεμβρίου](#)). Αργότερα ἐκάρη μοναχός και αφιέρωσε τον εαυτό του στην μελέτη των Θείων Γραφών και ἐφθάσε στον ὑψιστο βαθμό της αρετῆς. Φανερές αποδείξεις και οι λόγοι που ἐγράφησαν ἀπό αὐτόν για την ωφέλεια και την ἐνέργεια των θαυμάτων. Γιατί κάποτε, ἐνῶ ησύχαζε, πλησίασε αὐτόν μια ὑαίνα που εἶχε το παιδί της τυφλό, με ταπεινή στάση σαν να παρακαλοῦσε να την ευσπλαχνισθεῖ για την τύφλωση του μικροῦ της. Και ο Ὁσιος, αφού κατάλαβε, ἐπτυσσε στα μάτια του ζώου και αὐτό βρήκε την ὄρασή του. Μετά ἀπό ἡμέρες ἦλθε πάλι η ὑαίνα στον Ἅγιο, μεταφέροντάς του το δέρμα ενός μεγάλου κριαριοῦ ως ανταπόδοση για την θεραπεία. Αὐτός ὁμως δεν δεχόταν να το λάβει, προτού το θηρίο υποσχεθεῖ να μην βλάπτει πια τα πρόβατα των πτωχών.

Ο Όσιος είχε φθάσει σε τέτοια ύψη αρετής, ώστε ο πρεσβύτερος της μονής έλεγε ότι ποτέ αυτός δεν μετέδωσε Θεία Κοινωνία στον Όσιο, αλλά την παρείχε σε αυτόν χέρι Αγγέλου.

Ο Όσιος Μάρκος κοιμήθηκε με ειρήνη σε βαθύ γήρας.

Από τα έργα του σώζονται μόνο μερικοί λόγοι, επιστολές και συμβουλευτικές πραγματείες. Είναι δε τόση η πρακτικότητα και η ωφέλεια τους, ώστε ελέχθη για τον συγγραφέα τους, ότι: «Πάντα πώλησαν καὶ Μᾶρκον ἀγόρασαν». Να όμως, και μερικά από τα πολύτιμα παραγγέλματα του:

«Προτιμότερον να σε βλάπτουν οι άνθρωποι παρά να σε εξουσιάζουν οι δαίμονες».

«Ο απλούς, αλλά ταπεινόφρων άνθρωπος είναι σοφότερος από τους σοφούς».

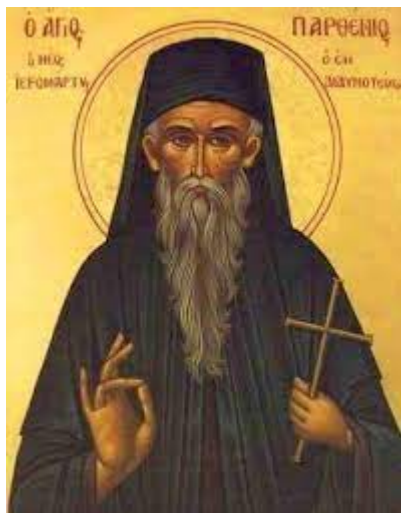
«Όποιος ενθυμείται τα προηγούμενα σφάλματα του, προφυλάσσεται από τα μέλλοντα».

«Εάν δεν υπέστης θλίψεις να μη νομίζεις ότι έχεις αρετήν. Διότι δεν είναι τίποτε ό,τι φύεται μέσα εις την άνεσιν».

Επίσης, σήμερα Σάββατο πριν την Κυριακή της Τυρινής είναι αφιερωμένο από την Εκκλησία μας σε όλους τους Οσίους Πατέρες και ασκητές.

Άγιος Παρθένιος Παρθενιάδης

Ο Άγιος Παρθένιος Παρθενιάδης ήταν μέλος του κινήματος των Κολλυβάδων και όταν έπρεπε να αφήσουν το Άγιο Όρος, πήγε στο Μοναστήρι του Ευαγγελισμού στην Ικαρία.

Το 1798 μ.Χ. έφτασε στην Πάτμο και με τη βοήθεια κτιστών από τη Σάμο, έχτισε ένα μικρό μοναστήρι στην περιοχή που σήμερα είναι γνωστή με το όνομα «Λιβάδι Καλογήρων». Για την ολοκλήρωση των εργασιών χρειάστηκε περισσότερους πόρους και για τον λόγο αυτό πήγε στη Θράκη, ώστε να συγκεντρώσει τα απαιτούμενα χρήματα.

Στη Θράκη, εργάστηκε ως ιερέας και κάποια στιγμή συμβούλεψε μια νεαρή Χριστιανή να αποφύγει μια σχέση με ένα μουσουλμάνο Τούρκο. Ο Μουσουλμάνος μαθαίνοντάς το, θύμωσε και σκότωσε τον Παρθένιο την 5η Μαρτίου 1805 μ.Χ.

Άγιος Γεώργιος ο Νεομάρτυρας εκ Ραψάνης

Ο Άγιος Νεομάρτυς Γεώργιος ανήκε σε ανώτερη κοινωνικά και οικονομικά οικογένεια της Ραψάνης.

Ο πατέρας του ονομαζόταν Χατζηλάσκαρης και ήταν υιός του Αναστασίου Ψάλτου. Δεν είναι γνωστό όμως αν το Ψάλτου είναι επώνυμο ή ιδιότητα του Αναστασίου. Η μητέρα του Νεομάρτυρα είχε το όνομα Σμαράγδα και ήταν θυγατέρα του Θεόδωρου Σακελλαρίδου. Σε κωνικό πώμα παλαιάς - πριν το 1900 - αργυρής λειψανοθήκης, η οποία αντικατέστησε ακόμη παλαιότερη πρόχειρη και απλή κατασκευή, είναι χαραγμένα με κεφαλαία γράμματα ακριβώς τα εξής:

«Ο ΕΝΔΟΞΟΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΛΗΣΑΣ ΕΝ ΤΥΡΝΑΒΩ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1818 ΕΠΙ ΒΑΛΗ ΠΑΣΙΑ ΥΙΟΥ ΑΛΗ ΠΑΣΙΑ ΗΤΟΝ ΥΙΟΣ ΧΑΤΖΗ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΥΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΕΙΟΥ ΨΑΛΤΟΥ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΣ ΣΜΑΡΑΓΔΑΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ».

Το έτος της αθλήσεως του Νεομάρτυρα Γεωργίου είναι το 1818 μ.Χ. Τότε ο Άγιος βρισκόταν στο εικοστό, τουλάχιστον, έτος της ηλικίας του.

Από τα υπάρχοντα στοιχεία υποδηλώνεται ότι η αρχή του μαρτυρίου έγινε σε κάποιο διοικητικό κτίριο στον Τύρναβο. Ίσως, όπως και του Οσιομάρτυρα Γεδεών, «εἰς τὸ τοῦ Ἡγεμόνος Παλάτιον». Ακολουθώντας και «ἐπειδὴ τοῖς ἀνωτέρω βασάνοις οὐκ ἐνέδωκε (ὁ Γεώργιος), δι' ἐπιταγῆς τοῦ Βαλῆ πασιᾶ, δι' ὧλου τοῦ Τυρνάβου πομπευθεῖς καὶ τοῦ ποταμοῦ (Τιταρησίου) περαιωθεῖς...», οδηγήθηκε στη δεύτερη και σκληρότερη φάση των βασανιστηρίων του. Γι' αυτό και ήταν άλλοι δήμιοι εκεί, ο Αγά Σεβράνι και κάποιος Φράγκος.

Στις ιστορήσεις των εικόνων παρουσιάζονται συμπληρωματικά και άλλες σκηνές βασανισμών. Στραγγαλισμοί, εξαρθρώσεις, κτυπήματα με το σπαθί, μέχρι και τοποθέτηση πυρακτωμένου σιδερένιου στεφανιού πάνω στο γυμνό σώμα του Νεομάρτυρος.

Στις ιστορήσεις των εικόνων, επίσης, παρουσιάζεται ο αθλητής της πίστεως Γεώργιος, έχοντας το κεφάλι στους ώμους, να μεταφέρεται προς ενταφιασμό, παρουσία κάποιου ιερέα ονόματι Δημητρίου που θυμιάζει και ο οποίος είχε προσκληθεί και διαταχθεί ειδικά για το λόγο αυτό. Σύμφωνα με άλλη παράδοση ο Νεομάρτυς αποκεφαλίζεται προτού προλάβει να πεθάνει από τα μαρτύρια που ήδη είχαν γίνει. Σε αυτό συνηγορεί και το γεγονός ότι μεταξύ των ιερών λειψάνων του Αγίου δεν υπάρχει η αγία του κάρα, αφού εξαφανίσθηκε από τους Αγαρηνούς.